

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 318/2016
06.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Милунке Цветковић, Бате Цветковића, Радослава Петровића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.А., због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Ј.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 50К бр. 214/14 од 11.09.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж бр. 411/15 од 18.12.2015. године, у седници већа одржаној дана 06.04.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.А., адв. Ј.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 50К бр. 214/14 од 11.09.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж бр. 411/15 од 18.12.2015. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожаревцу 50К бр. 214/14 од 11.09.2015. године окривљени Ж.А. оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени Д.А., због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ за која су им изречене условне осуде тако што је окривљеном Ж.А. утврђена казна затвора у трајању од шест месеци а окривљеном Д.А. казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се оне неће извршити ако окривљени Ж.А. у року од две године а окривљени Д.А. у року од једне године, од дана правноснажности пресуде, не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка о којима ће суд одлучити посебним решењем у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења као и да плате сваки по наособ судски паушал у износима од 15.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2Кж бр. 411/15 од 18.12.2015. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Пожаревцу 50К бр. 214/14 од 11.09.2015. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж бр. 411/15 од 18.12.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ж.А., адв. Ј.С., због повреде закона а како то из образложења захтева произилази повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП и повреде члана 404. став 1. КЗ, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине и првостепену и другостепену одлуку и предмет врати суду на поновно одлучивање. Бранилац предлаже да сходно члану 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.А., адв. Ј.С., у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу исти захтев, недозвољен.

Бранилац окривљеног Ж.А. у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења није формално означио повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, као основ побијања, међутим, из образложења захтева произилази да указује на ову повреду закона, а наиме да је у погледу кривичног дела која је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Према ставу браниоца окривљеног, понашање окривљеног Ж.А. критичном приликом када суд са сигурношћу није утврдио да ли се критични догађај одиграо у тоалету, испред тоалета или у ресторану и којем осим учесника туче нису присуствовала друга лица, не може се оценити као насилничко понашање којим је окривљени „значајније угрозио спокојство грађана“, јер у истом нема елемената насиља већ како је очигледно да су окривљеном и оштећеној нанете лаке телесне повреде то се евентуално може говорити о кривичном делу лака телесна повреда.

Истакнути наводи захтева за заштиту законитости по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Према наводима изреке првостепене пресуде окривљени Ж.А. је у време и на месту ближе описаном у изреци пресуде, у урачунљивом стању, свестан свога дела и да је исто забрањено, у присуству више лица, вршењем насиља значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, на тај начин што је у тоалету, а затим и у сали за ручавање угоститељског објекта најпре вређао а затим шутнуо у пределу потколенице и ударио затвореном шаком у пределу усана Д.А., а када је супруга Д. оштећена Г.А. покушала да га смири, стала између њих, више пута је исту ударио отвореном шаком у пределу носа и лица, због чега јој је потекла крв, услед чега су Д. и Г.А. задобили повреде које у време доношења представљају лаке телесне повреде.

Кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 1. Кривичног законика, чини лице које grubим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, док је у ставу 2. истог члана 344. КЗ прописано да ако је дело из става 1. извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тежег понижавања грађана, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.

Радња извршења кривичног дела насилничко понашање алтернативно је постављена и може се састојати у предузимању неке од следећих делатности: вређању, злостављању, вршењу насиља према другом, изазивању туче, дрским или безобзирним понашањем. Последица кривичног дела јесте значајније угрожавање спокојства грађана, или теже ремећење јавног реда и мира, док тежи облик овог кривичног дела постоји ако је дело извршено у групи или је неком лицу при извршењу нанесена лака телесна повреда, или је дошло до тешког понижавања грађана.

Како, из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени Ж.А. критичном приликом у ресторану „Х.“ у присуству више лица, која су присуствовала породичном слављу, вршио насиље над окривљеним Д.А. и оштећеној Г.А. при чему их је и лако телесно повредио и на тај начин значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, то по налажењу Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилазе сви битни елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, па су с тога наводи браниоца окривљеног којима се истиче да се очигледно ради само о доношењу лаке телесне повреде без елемената насилничког понашања, у конкретном случају оцењени као неосновани.

Налазећи да из изнетих разлога побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ж.А., то је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 490. и 491. став 1. ЗКП исти у том делу одбио као неоснован.

Остале наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се указује на повреду члана 404. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд одбацује као недозвољен, обзиром да не представљају дозвољен законски разлог у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП за подношење овог ванредног правног лека како окривљеном тако и његовом браниоцу.

С`тога је Врховни касациони суд, из изнетих разлога, одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 490. и 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Веско Крстајић,с.р.**